

COLECȚIA POVESTIRI ȘTIINȚIFICO-FANTASTICE

218

PREȚUL 1 LEU

ȘTEFAN TITA

DE VÎNZARE PARADISUL...

ȘTEFAN TITA

DE VÎNZARE PARADISUL!

— PSIHOTRONUL BE 9 —

* * *

Colecția „Povestiri științifico-fantastice"

EDITATĂ DE REVISTA

ȘTIINȚĂ TEHNICĂ

Anul IX – Nr. 218 – 15 decembrie 1963

Rezumatul fasciculelor precedente

Acțiunea piesei începe printr-un anteprolog: Mar Hab, agent comercial al asociației de afaceri Rota-Rota et Co., suferind un accident mortal de mașină, e dus în cabinetul doctoriței El Norto.

Prologul ni-l arată pe Mar Hab readus la viață la cîteva ore după deces de către doctorița El Norto, asistată de doctorii Alvar și Sma, precum și de sora Ruti-Rulina. Aparatul de reanimare care folosește energia ergotronică descoperită de savantul Ivi Sund e îngrijit de tehnicianul Bi. Asociația Rota-Rota, care fabrică roboții emițători de unde ergotronice distrugătoare, a pus la cale și „parcelarea paradisului". Mar Hab se ocupă cu asemenea vînzări și readus la viață vinde și sorei Ruti un lot în paradis.

Partea întîia ni-l prezintă pe Mar Hab în căutare de clienți. Intrînd într-o vilă elegantă și aproape pustie, dă peste un om în vîrstă gata să se spînzure. Îl salvează și află că e savantul Ivi Sund. Intrat în serviciul lui Rota-Rota, Sund a creat roboții ergotronici a căror putere de distrugere urmează să fie experimentată pe viu asupra unor bolnavi de pe insula Oru. Numai psihotronul BE9, un aparat ce concentrează și amplifică biocurenții emanați de creierii a milioane de oameni care doresc pacea ar putea opri această operație. Dar aparatul nu este pus la punct. De aceea, Sund, cuprins de remușcări, a vrut să-și curme viața. După puțin timp apare Bi, care-i cere lui Sund sprijinul spre a-și perfecționa mașina descoperită de el pe baza energiei ergotronice, mașină de citit gîndurile. Între Sund, Bi și Mar Hab se stabilește o înțelegere de a lupta împreună împotriva lui Rota-Rota, care vrea să-i smulgă lui Sund o declarație pentru calmarea opiniei publice. Dar iată că însuși Rota-Rota își face apariția, însoțit de Ata, a doua soție a savantului, de Kan, fiica lui Sund din prima căsnicie, și de soțul acesteia, Iol. Din suita lui Rota-Rota fac parte Ence, secretarul lui, și Loyl, bufonul marelui om de afaceri, dar în același timp și dușmanul său de moarte.

Rota-Rota face presiuni asupra lui Sund, dar savantul refuză să-i dea declarația. Pe de altă parte Mar Hab, surprinzînd și foto-

grafiind o scenă de dragoste între Ata și Ioi, îi amenință pe aceștia că va demasca josnica lor legătură dacă nu-l vor convinge pe Rota-Rota să renunțe la declarație. Bi e împotriva acestui procedeu. Loyl, îndrăgostit de Kan, caută s-o ferească de decepții și îndeosebi de insistențele lui Rota-Rota.

În numele savanților, doctorița El Norto îi roagă pe Sund să nu dea nici o declarație. E însă prea tîrziu. Rota-Rota, șantajîndu-l pe savant, a și obținut-o. Totuși, aflînd că doctorița ar putea să-l vindece de ciroza de care suferă, Rota-Rota se arată dispus să renunțe la declarație, în schimbul unui tratament adecvat. După plecarea doctoriței El Norto, Loyl anunță cutremurat că Sund s-a spînzurat.

Partea a doua începe prin căutarea cadavrului lui Sund de către poliția districtuală. Totuși, în tabloul următor îl vedem pe savant în viață împreună cu Mar Hab, cu soția acestuia, Don, și cu Bi. După sinucidere aceștia au răpit cadavrul și l-au dus în cabinetul doctoriței El Norto. Sund a fost readus la viață și adăpostit în locuința lui Mar Hab.

Sund se ferește îndeosebi de Rota-Rota. Aici vine și Kan să-și vadă părintele. Ea e contrariată totuși că soțul ei, Ioi, e ținut deoparte. Atunci Mar Hab îi arată fotografiile în care Ioi a fost surprins sărutîndu-se cu Ata. Firește, Kan e profund decepționată. Deodată în ușă se aud bătăi. E Rota-Rota, care a fost adus de doctorița El Norto. Ea îi anunță pe Sund că Rota-Rota potrivit angajamentului i-a predat declarația. Mai mult chiar, a renunțat la operația de verificare a undelor distrugătoare de pe insula Oru. Sund refuză să creadă. De asemenea, Kan și Mar Hab. Pe neașteptate însă apar Ata și Ioi, care au dibuit că Rota-Rota e aici. Ei doi sînt disperați: renunțarea lui Sund de a mai face verificarea pe insula Oru a provocat un dezastru la bursă, iar ei sînt ruinați. Rota-Rota triumfă. Așadar spusele lui se confirmă. Sund nu mai are motive să se îndoiască, iar Kan, la cererea lui, poate să-i devină soție, despărțindu-se de Ioi. Ea e gata să accepte, dar apare Loyl, nelipsitul bufon al lui Rota-Rota.

Coperta-desen: VICTOR WEGEMANN
Desene: NIC. NICOLAEV

ŞTEFAN TITA

DE VÎNZARE PARADISUL!

— PSIHOTRONUL BE 9 —

(Urmare din numărul trecut)

ROTA-ROTA *(vădit indispus de intervenţia intempestivă a lui Loyl)*: Ce cauţi aici, Loyl?

LOYL: Te supără prezenţa mea, împărat al scumpelor metale?

ROTA-ROTA: Eşti beat ca de obicei!

LOYL: Ca de obicei, nu sînt beat! Află, suverane, că măscăriciul tău n-a fost niciodată beat. Am simulat beţia să-ţi pot spune ceea ce simt pentru tine: dispreţ şi ură!

ROTA-ROTA: Taci!

LOYL: Eşti bolnav, suverane! Suferi de o boală ciudată. Urăşti adevărul, dar îţi place să-l auzi, să fii flagelat cu harapnicul lui. Te-am flagelat mereu, mereu... Dar numai între noi. Ei bine, acum o voi face în faţa tuturor.

ROTA-ROTA *(imperativ)*: Ence, scoate-l afară!

EL NORTO *(intervenind autoritar)*: Nu! Domnule Rota-Rota, această atitudine trebuie să înceteze. N-aş vrea să revin la vechea mea părere în ceea ce vă priveşte...

LOYL: O, dar bine v-a mistificat scumpul meu suveran! V-aţi schimbat părerea... Şi poate nu numai dv. Naivi mai sînteţi! Nu vă daţi seama că Rota-Rota minte cu aceeaşi pasiune cu care mă ascultă pe mine?

ROTA-ROTA *(îndreptîndu-se ameninţător spre bufon)*: Dacă mai rosteşti un cuvînt...

LOYL (*strecurîndu-se sprinten printre cei de față, pentru a scăpa de urmărirea lui Rota-Rota*): Nu înainte de a dezvălui cea mai gigantică mistificare a marelui meu suveran! (*Oprindu-se în dreptul lui Kan.*) Dumneata, micuță doamnă, ai vrut să procedezi ca eroinele biblice: ai acceptat să intri în cortul comandantului inamic ca să salvezi nevolnica populație a insulei Oru. Numai că Judith, pentru a salva Betulia, a intrat în cortul lui Holofern nu să-i fie soție, ci ca să-i taie capul. (*Rîde cu poftă.*)

KAN: Rota-Rota s-a ruinat pentru mine!

LOYL: Ha, ha, ha! S-a ruinat! Puteți crede că un rege al celor mai odioase combinații va renunța la beneficii chiar dacă e mistuit de o dogoritoare iubire?

IOL: Dar am fost la bursă. Am văzut cu ochii mei dezastrul.

LOYL: Nu-i nici un dezastru!

ROTA-ROTA: Taci! Taci odată! (*Neputîndu-se stăpîni, se repede spre Loyl, cu intenția de a-l împiedica să vorbească, dar e reținut cu putere de Mar Hab și Sund.*)

LOYL (*fugind, spre a scăpa de urmărirea lui Rota-Rota și Ence*): Ha, ha, ha! V-am scăpat și de data asta!

ATA (*cuprinsă parcă de frenezie*): Vorbește, Loyl, vorbește, spune tot ce știi!

LOYL: Fără-ndoială, am să vorbesc! Dezastrul de care pomenea doctorul Iol nu-i decît o gigantică manevră de bursă. Cînd se va anunța din nou verificarea undelor ergotronice pe insula Oru...

EL NORTO: Verificarea undelor ergotronice? (*Stupoarea este generală.*)

LOYL: Da! Ce vă mirați? Atunci averea lui Rota-Rota va fi de două ori mai mare! (*Sund se apropie de Rota-Rota.*)

SUND: Așadar, n-ai renunțat?

ROTA-ROTA (*încercînd să salveze aparențele*): Cum puteți lua în serios delirul unui nebun?

EL NORTO (*își revine din stupoare și, bonomă, cu tonul unui om care nu vrea să fie înșelat, îi spune lui Rota-Rota*): M-ai păcălit, spune drept?

ROTA-ROTA : Dar, doamnă Norto, cum puteţi crede ?

EL NORTO : N-aş vrea să mă decepţionezi...

ROTA-ROTA : Aveţi încredere în mine !

EL NORTO : O să-ncerc pentru a doua oară, deşi...

ROTA-ROTA : Vă mulţumesc. Veţi vedea. Eu ştiu să-mi respect cuvîntul.

LOYL *(chicotind)* : Minte ! Minte ! N-a renunţat la nimic. Acţiunile răscumpărate la preţ de nimic vor creşte vertiginos !

ATA *(exultînd de bucurie)* : Vezi, Iol, ţi-am spus eu că...

IOL *(cu capul în mîini)* : Lasă-mă ! M-am luat după tine şi m-am purtat ca un... Vă rog, domnule Rota-Rota, vă rog... *(Rota-Rota îi întoarce spatele.)*

LOYL : Măscăriciul şi-a făcut datoria, măscăriciul poate să plece. *(Se îndreaptă spre ieşire, dar în uşă se ciocneşte de Don, cu copilul în braţe. Făcîndu-i o plecăciune.)* Poftiţi ! Să treacă măria sa copilul !

DON *(speriată să vadă atîta lume)* : Mar, ce se petrece ? De ce-i atîta lume ?

EL NORTO *(către Don)* : Dumneata trebuie să fii ferită de emoţii. Ar fi bine să te mai plimbi cu copilul pe afară.

DON : Nu, doamnă Norto, rămîn. Trebuie să ştiu şi eu ce se întîmplă aici. *(Rămîne într-un colţ cu copilul.)*

LOYL : Foarte bine ! Numărul spectatorilor creşte. V-am distrat de minune, nu ?

DON : Nu înţeleg nimic.

LOYL : Află, scumpă şi respectabilă mamă, că Rota-Rota a mistificat lumea. A lăsat-o să creadă că ar fi renunţat la pofta de a se cocoţa pe grămezi de pietre şi metale preţioase şi că ar fi hotărît să nu mai aibă loc verificarea undelor ergotronice pe insula Oru.

DON : Şi nu-i adevărat ?

ROTA-ROTA *(categoric)* : Ba da, e adevărat !

LOYL *(la fel de ferm)* : Nu ! Nu-i adevărat ! *(Pauză, adresîndu-se lui Kan.)* Ce zici, micuţă doamnă, aşa-i c-am smuls masca frumuseţii de pe cel mai hidos chip ?

KAN *(confuză)* : Nu ştiu... nu ştiu ce să cred...

EL NORTO : Oricum, domnule Rota-Rota, ai datoria să limpezești lucrurile.

DON *(intervenind hotărîtă)* : Nu ! *(Scurtă pauză.)* Mar, cheamă-l pe Bi !

KAN : Așa e. El e omul care ne poate ajuta.

MAR HAB *(cu aerul omului care a descoperit drumul cel bun)* : Tii ! Bine v-ați gîndit ! Acum îl aduc ! *(Iese grăbit prin dreapta.)*

KAN *(lui Rota-Rota)* : Cînd mi-ai vorbit adineauri... eram încredințată că n-ai să mă minți niciodată.

ROTA-ROTA : Și acum ?

KAN : Acum... nu știu...

LOYL : Ohoho, de cîtă încredere se mai bucură suveranul meu ! *(Intră Mar Hab urmat de Bi, care duce un fel de aparat fotografic.)*

MAR HAB : Vă rog, o clipă de tăcere ! *(Învîrte comutatorul și stinge lumina. Pe scenă se face brusc întuneric. Sclipește numai aparatul din mîna lui Bi. Nimeni nu mișcă. În tăcerea absolută care s-a produs se aude distinct glasul lui Rota-Rota.)*

GLASUL LUI ROTA-ROTA : Bandă de netrebnici ! Credeți că un om ca mine poate renunța la avere ? Nici o forță din lume nu poate opri ca verificarea undelor ergotronice să aibă loc. Eu... *(Se întrerupe.)*

ROTA-ROTA *(cuprins de panică)* : Ce e asta ? Cine-a vorbit ? E glasul meu și eu totuși n-am scos nici un cuvînt !

MAR HAB : Încă o clipă de tăcere, vă rog ! *(Tăcere. Se aude din noul glasul lui Rota-Rota.)*

GLASUL : E-ngrozitor să-mi văd gîndurile descoperite !

ROTA-ROTA : Dar, pentru Dumnezeu, cine vorbește ? Aprindeți odată lumina !

MAR HAB : Acum se poate. Pericolul a trecut. *(Pe scenă e din nou lumină.)*

ROTA-ROTA *(repezindu-se înnebunit la Mar Hab)* : Spune-mi cine-a vorbit ?

MAR HAB : Adresați-vă direct la sursă. *(I-l arată pe Bi.)*

ROTA-ROTA *(lui Bi)* : Dumneata știi cine a vorbit ?

BI *(cu un ușor zîmbet ironic)* : Vă interesează cu adevărat ?

ROTA-ROTA: Dar spune, omule, odată! Cine-a vorbit?

BI: Gîndul! Gîndul dv.!

ROTA-ROTA *(ducîndu-și mîna la frunte)*: Gîndul? *(Înspăimîntat.)* Groaznic!

LOYL *(exultînd de plăcere)*: Magnific!

MAR HAB *(adresîndu-se lui Sund)*: Domnule profesor, cu această ocazie am verificat și mașina lui Bi.

SUND: Meritul e al lui Don. Ea a avut această idee! Nici nu puteai găsi un moment mai prielnic. *(Entuziasmat către El Norto.)* Doamna doctor, iată, prietenul nostru Bi a realizat, în sfîrșit, mașina ergotronică de citit gîndurile!

ROTA-ROTA *(aproape isteric)*: Dar o asemenea mașină n-are ce căuta în lumea noastră! Trebuie distrusă, distrusă, distrusă...

EL NORTO: Liniștește-te, domnule Rota-Rota. Cu sau fără mașina lui Bi, adevărul tot ar fi ieșit la iveală.

ROTA-ROTA: Dar ar fi ieșit atunci cînd mi-ar fi convenit mie!

KAN: După ce m-ai fi înșelat și pe mine, nu?

ROTA-ROTA: Pe tine nu te-am înșelat. Te iubesc, Kan!

KAN: Nu însă într-atîta încît să poți renunța la avere.

LOYL: N-ați știut, micuță doamnă? Pe cîntarul zarafilor, aurul atîrnă mai greu ca iubirea.

ROTA-ROTA: Dar nu-i adevărat! Înțelege, Kan, tot ce fac e pentru tine. Vreau să fii cea mai bogată făptură, să fii stăpîna lumii.

KAN: Lumea n-are nevoie de stăpîn.

ROTA-ROTA: Ba da, are! Am vrut să-ți pun pe creștet diadema de regină a universului.

EL NORTO: Domnule Rota-Rota, e îngrozitor cum știi să te prefaci.

ATA *(ca trezită din vis, se îndreaptă spre ușă, încercînd s-o tragă pe Iol după ea)*: Haide, Iol, să nu pierdem vremea!

IOL: Dar unde vrei să mergi?

ATA: La bursă, ce mai întrebi? Să cumpărăm acțiuni Rota-Rota.

IOL: Ai dreptate. Să mergem! *(Oprindu-se în fața lui Rota-Rota.)* Domnule, vă rog, să uitați...

LOYL : O, de ce atîtea scuze ? Scumpul meu suveran ar fi procedat la fel. *(Tainic.)* Grăbiţi-vă. Să nu afle şi alţii că verificarea undelor ergotronice n-a fost suspendată.

ATA *(ca apucată, se îndreaptă aproape alergînd spre ieşire, urmată de Ioi)* : Da, da, să nu afle şi alţii... *(Iese grăbită, urmată de Ioi. Pauză. Loyl s-a apropiat de Mar Hab şi examinează cu aviditate maşina de citit gîndurile. Din cînd în cînd, exclamă încîntat : „Splendid ! Minunat !" De grup s-a apropiat şi El Norto — vrea să examineze aparatul. Rota-Rota şi-a recăpătat stăpînirea de sine. Şi-a aprins o ţigară şi se apropie de Kan. Sund se plimbă agitat. Deodată exclamă puternic, încît toate privirile se-ndreaptă spre el.)*

SUND : Şi totuşi verificarea nu va avea loc !

KAN : Nu ştiu, tată, ce-ai mai putea face.

SUND *(arătîndu-l pe Rota-Rota)* : Dacă ţine cu orice preţ să facă asemenea verificări pe făpturi vii, ei bine, îi stau la dispoziţie. Voi pleca pe insulă.

EL NORTO : Admirabilă idee ! Te voi urma !

ROTA-ROTA *(calm, cu oarecare ironie în glas)* : Nu vă grăbiţi, stimată doamnă Norto, domnul profesor nu poate părăsi oraşul.

SUND : Ai să mă împiedici dumneata ?

ROTA-ROTA *(acelaşi joc)* : Eu, nu. Legea.

SUND : Nu cunosc nici o lege care să mă poată împiedica să plec unde poftesc.

ROTA-ROTA : O vei cunoaşte îndată ! Ence, dac-a venit Cos adu-l aici. *(Ence iese prin stînga.)* Mi-am luat totuşi şi unele măsuri de precauţie. Şi se pare că n-am greşit. *(Reintră Ence urmat de Cos.)*

COS : M-aţi chemat, domnule Rota-Rota ?

ROTA-ROTA : Fă-ţi datoria, Cos.

COS : Prea bine, domnule ! *(Scoate nişte fotografii din buzunar, le confruntă cu cei de faţă, apoi, fixîndu-se asupra lui Sund, se apropie de acesta şi-i spune :)* În numele legii, sînteţi arestat !

SUND *(făcînd ochi mari)* : Ce-ai înnebunit ? Cine eşti dumneata ?

COS *(ridicîndu-şi reverul hainei)*: Cos, şeful poliţiei districtuale.

KAN: Ce-aveţi cu tata? Pentru ce vreţi să-l...

COS: Pentru transport ilicit de cadavre. Articolul 2684' — paragraful 3, aliniatul B.

SUND: Iată-mă şi dricar clandestin! Şi ce cadavru am transportat?

COS: Propriul dv. cadavru! *(Uimire generală.)*

EL NORTO *(amuzată)*: Cum asta?

COS: Veţi vedea îndată. *(lui Sund.)* Aţi fost mort, nu-i aşa?

SUND *(cu umor, privind spre doamna Norto)*: Da, am fost şi puţintel mort...

COS: Cel puţin aşa rezultă din certificatul medicului legist, după ce v-aţi spînzurat. Cum aţi ajuns aici?

SUND: Am venit singur!

COS: Va să zică, recunoaşteţi?

SUND: Ce să recunosc?

COS: Că aţi transportat fără autorizaţie propriul dv. cadavru.

LOYL *(rîzînd cu poftă)*: Bravo, suverane! Felicitările mele. Nimeni n-ar fi putut născoci o asemenea comedie savuroasă.

EL NORTO *(lui Cos)*: Asta-i nemaipomenit! Aţi mai văzut dv. cadavru umblînd? De vreme ce a venit singur, e clar că nu mai era mort.

COS: Nu e clar de loc. Ne trebuie un alt certificat medical.

EL NORTO: Vi-l dau eu. Sînt medic.

COS: Legist?

EL NORTO: Nu. Însă am oarecare experienţă în materie...

COS: Regret, dar n-avem ce face cu certificatul dv.

KAN: Dar dv. nu vedeţi? Tata trăieşte.

COS: Nici vorbă, altfel nici nu l-am putea aresta. Domnule Sund, pregătiţi-vă să mă urmaţi. *(Scoate nişte cătuşe din buzunar.)* Nu vă supăraţi. Aşa prevede regulamentul.

BI: Un moment! Ar trebui să mă arestaţi şi pe mine. Eu sînt acela care am furat cadavrul. *(Întinde mîinile pentru cătuşe.)* Puneţi-mi cătuşele!

COS *(neştiind ce hotărîre să ia, priveşte întrebător spre Rota-Rota)*: Vom vedea. Deocamdată... *(E abordat de Mar Hab, care, de asemenea, îi întinde miinile.)*

MAR HAB: Vă rog, serviţi-vă! Eu îi sînt complice. Fără mine n-ar fi putut să fure cadavrul.

COS *(descumpănit)*: Da, mai tîrziu... vom cerceta... *(Kan îi aţine calea.)*

KAN *(întinzîndu-i miinile)*: Dar cu mine ce-aveţi de gînd? Şi eu sînt complice!

COS: Cum? Şi dv.?

KAN: Desigur! Eu am condus maşina în care se afla cadavrul furat.

COS *(ştergîndu-şi sudoarea)*: Hm! Da. Vom aviza. *(Abia scapă de Kan şi e reţinut de El Norto.)*

EL NORTO: De mine nici nu trebuie să vă mai vorbesc. Sînt cea mai vinovată. Am făcut dintr-un cadavru un delincvent de drept comun. Aşa că... *(Întinde miinile ca şi ceilalţi.)*

COS *(transpirat, simţind că-i fuge terenul de sub picioare)*: Desigur, aveţi răbdare, vă vom aresta pe toţi. Am să mai cer nişte cătuşe.

LOYL *(rîzînd)*: Cos, comandă şi pentru mine o porţie! *(Îi întinde miinile.)* Hai, grăbeşte-te! Vreau să schimb temniţa lui Rota-Rota cu a ta.

DON *(înaintînd spre Cos cu copilul în braţe)*: Nu ne uitaţi nici pe noi. *(Scurtă pauză.)* Doamna doctor Norto greşeşte. Nu dînsa este cea mai vinovată. *(Arătînd copilul.)* El e! *(Îi întinde copilul.)* Arestaţi-l!

COS *(punînd cătuşele deoparte şi ştergîndu-şi fruntea de sudoare)*: Uf! Afurisită treabă!

ROTA-ROTA *(ieşindu-şi din sărite)*: Ce-i purtarea asta, Cos? Te dai învins? Am să te reclam şefilor dumitale.

COS *(redresîndu-se)*: Nu, domnule! Cine se dă învins? Ce trebuie să fac?

ROTA-ROTA: Nimic altceva decît datoria!

COS: Da, datoria. *(Ia cătuşele şi se-ndreaptă spre Sund, dar îl întîmpină un front de mîini întinse spre a fi încătuşate. Cos are din nou un moment de şovăială.)*

ROTA-ROTA : Ence, ajută-l ! *(Ence se apropie, ia cătușele din mîinile lui Cos și i le pune lui Sund. Apoi, mînîndu-l pe acesta din spate, se-ndreaptă spre ieșire.)*

LOYL *(ațintindu-i calea)* : Și cu noi cum rămîne, Cos ?

COS *(țipînd)* : De unde să iau atîtea cătușe ?

BI : Adevărat, ți-ar trebui multe... multe... Foarte multe !
Sund iese urmat de Cos în timp ce coboară

CORTINA

TABLOUL PV

(Tabloul reprezintă insula Oru. Tabloul următor, respectiv tabloul V, va înfățișa sediul principal de executare a verificării undelor ergotronice. De aici vor fi dirijate acțiunile roboților emițători de unde. Tablourile se vor succeda fără pauză.

Pentru rezolvarea scenică, autorul propune următoarea soluție: succedarea se va face la vedere, cu ajutorul luminilor. Adică primul plan al scenei va reprezenta insula Oru, iar fundalul sediul principal. În timp ce acțiunea se desfășoară pe insulă, fundalul va rămîne în întuneric. Și viceversa, fundalul va fi luminat, în vreme ce prim-planul va fi cufundat în întuneric.

Interpreții nu vor părăsi scena, ci vor rămîne și ei în întuneric, atita timp cît tabloul în care au roluri e în întuneric. Ei vor păstra, firește, o totală imobilitate, confundîndu-se cu decorul și reînsuflețindu-se numai la aprinderea luminii.

Pentru marcarea mai pronunțată a celor două planuri, sugerăm folosirea unor lumini colorate: deasupra insulei va fi irizată o lumină solară, cu nuanțe albăstrii, iar sediul principal va fi cufundat într-o lumină sumbră, cu nuanțe verzui.)

TABLOUL IV

(Insula Oru. Acțiunea pe două planuri — așa cum arătam mai sus — impune folosirea unor elemente de decor care să sugereze un ținut cu vegetație tropicală. O cabană în stînga. În fața cabanei o bancă. Sus, lîngă acoperișul cabanei, un difuzor mare. Drumuri printre plante, la dreapta și la stînga. În dreapta, o movilă, acoperită cu vegetație.

La ridicarea cortinei sînt în scenă în fața cabanei El Norto, Kan, sora Ruti, Alvar)

EL NORTO: Așadar, insula e pustie?

ALVAR : Rota-Rota a trebuit să cedeze în fața opiniei publice și a evacuat leprozeria. N-am mai rămas decît noi doi. *(Se arată pe sine și pe sora.)*

SORA : Ba, mai sînt suflete neștiute. Mereu aud strigăte venind parcă din adîncuri.

ALVAR : Or fi duhurile iadului...

SORA : Vai, domnule doctor, iar păcătuiți.

EL NORTO *(zîmbind)* : Tot așa vă certați ca înainte ?

SORA : Domnul doctor mă necăjește mereu. *(Scurtă pauză.)* Doamnă doctor Norto, merg să vă pregătesc cafeaua.

EL NORTO : Dar nu mi-e foame, draga mea.

SORA : De cînd ați venit aici spuneți într-una că nu vă e foame. Parc-ați fi la laborator. Înțeleg, acolo aveați de lucru, dar aici...

EL NORTO : Nu-ți face inimă rea pentru mine.

SORA *(mai mult bombănind)* : Vă știu eu cum sînteți. Trebuie să vă poarte altcineva de grijă. *(Sora Ruti intră în cabană.)*

ALVAR : Nici nu știți ce om minunat e sora Ruti !

KAN : Faptul că e aici vorbește îndeajuns.

ALVAR : Cînd a trebuit să părăsesc laboratorul dv. eram desperat. V-amintiți, doamnă doctor ? *(Doamna Norto face semn afirmativ din cap.)* Lucrările dv. erau pasionante, dar eu nu mai aveam dreptul să calc pragul laboratorului. Ar fi însemnat să vă periclitez activitatea. Atunci mi-a venit ideea să lucrez aici. Dacă nu mi se îngăduia să particip la învierea celor morți, am vrut să mă ocup de aceia care trăiesc, dar sînt socotiți morți. N-a fost ușor ! *(Oftînd.)* Cînd am venit pe insulă, primul reflex a fost să fug cît mai departe și poate că așa ar fi trebuit să fac... *(Pauză, puțină îngîndurare.)* Dar vedeți, am întîlnit-o pe sora Ruti și am rămas.

EL NORTO : Sora Ruti a dispărut într-o bună dimineață din laborator și abia mai tîrziu am aflat că-i aici.

KAN : Sora Ruti pare o făptură pioasă.

EL NORTO : Dar cum se face că sora Ruti n-a plecat cu bolnavii ?

ALVAR : Era pregătită să plece. Cînd a auzit însă că veniți, a rămas să plece cu dv. împreună.

EL NORTO : Hai să vedem insula. Condu-ne, Alvar. Pînă la plecare mai avem destulă vreme.

ALVAR : Nu-s prea multe de văzut.

KAN : Totuși, dacă ne-am ostenit pînă aici, s-o cunoaștem.

ALVAR *(cu un gest larg)*: Mă rog ! Îndeplinesc cu plăcere oficiul de gazdă. *(Ies prin dreapta, pe unul dintre drumuri. Cîteva clipe, scena rămîne goală, apoi din cabană iese sora Ruti.)*

SORA : E gata ! *(Observînd că ceilalți nu mai sînt în scenă.)* Poftim ! A plecat. *(Intră Bi și Mar Hab dintr-o direcție contrarie celei pe care au pornit Alvar cu El Norto și Kan.)*

MAR HAB : Sora Ruti, unde-i doamna doctor ?

SORA : Pe dînsa o caut și eu. I-am pregătit o cafea și pînă să i-o aduc a și dispărut cu doctorul Alvar și cu tînăra doamnă.

BI : Or fi plecat să viziteze insula. E mai mare decît mi-am închipuit și cresc tot felul de plante hrănitoare.

SORA : Da. E măricică și pînă a fi venit zăpăceala asta cu verificarea undelor ergotronice duceam aici o viață destul de frumoasă. Chiar și sărmanii bolnavi erau împăcați cu soarta lor.

BI : Hai, Mar, să ne desfacem bagajele.

MAR HAB *(mirat)*: Să desfacem bagajele ? Pentru ce ? *(Bi nu-i răspunde. Intră în cabană, Mar Hab e reținut de sora Ruti.)*

SORA : Domnule !... Domnule !...

MAR HAB : Pe mine mă chemi, soră Ruti ?

SORA : Pe dumneata. De mult voiam să-ți scriu, dar nu ți-am cunoscut adresa.

MAR HAB : Să-mi scrii ?

SORA : Da ! Și cînd te-am văzut c-ai debarcat aici, mi-am spus : iată un semn ceresc ! Dumneata ce crezi ? Nu-i așa că-i un adevărat semn ceresc ?

MAR HAB: Mde... știu și eu. Mi-e greu să-ți dau un răspuns precis... *(Cu alt ton.)* Dar nu mi-ai spus ce țineai să-mi scrii?

SORA: Voiam să-ți mulțumesc. Dacă nu erai dumneata, n-aș fi cunoscut fericirea. *(Mar Hab e foarte mirat.)*

MAR HAB: Mă bucură ce-mi spui, dar tare-s curios să aflu în ce chip am putut să-ți furnizez, tocmai eu, fericirea?

SORA: Îți amintești ce s-a-ntîmplat atunci cînd doamna doctor Norto te-a readus la viață?

MAR HAB: Vag... Mi se pare că mi-am îmbrățișat nevasta și copilul.

SORA: Înainte de asta.

MAR HAB *(încercînd să-și amintească)*: Înainte de asta? A, da! *(Zîmbind jenat.)* Ți-am vîndut, dacă nu mă-nșel, un lot în paradis.

SORA: Întocmai. Și-ți amintești ce mi-ai spus cînd mi-ai luat banii?

MAR HAB: Vezi, lucrul acesta nu mi-l mai amintesc.

SORA: Atunci să ți-l amintesc eu.

MAR HAB: Te ascult.

SORA: Mi-ai spus: S-ar putea ca sufletul dumitale să nimerească în iad.

MAR HAB *(aducîndu-și aminte)*: Chiar așa! Da, da! Acum îmi aduc perfect de bine aminte. Și mai adăugasem că, în acest caz, banii investiți vor fi pierduți.

SORA: Eu însă nu m-am gîndit nici o clipă la bani. Am fost foarte frămîntată ca nu cumva sufletul meu să ajungă în flăcările iadului.

MAR HAB: Îmi pare rău! Probabil, am spus-o la întîmplare.

SORA: Nu! Nu vorbi așa! Cuvintele dumitale m-au zguduit. Mi s-a părut că ai fost trimis să-mi pui sufletul la încercare.

MAR HAB *(sincer mirat)*: Da?

SORA *(cu un ton grav și cu înfățișare de iluminată)*: Eu știu acum unde va ajunge sufletul meu!

MAR HAB *(amuzat)*: Unde?

SORA: În paradis. De altfel, iubind și îngrijind pe sărmanii mei bolnavi, am și aflat unele dintre bucuriile paradisului...

MAR HAB : Şi doctorul Alvar ?

SORA *(cu ton confidenţial)* : În doctorul Alvar se ciocnesc forţele întunericului cu forţele luminii.

MAR HAB : Interesant. Şi cine va învinge ?

SORA *(dînd din umeri)* : Ei, cine poate şti ? *(În clipa aceasta apare Bi în uşa cabanei.)*

BI : Hai, Mar, nu vii să desfacem bagajele ?

MAR HAB : Nu te-nţeleg. Pentru ce să mai desfacem bagajele cînd în cel mult o oră vom fi plecaţi.

BI : Nu ! Nu vom pleca !

SORA *(uluită)* : Bine, dar peste două ore insula va fi distrusă de undele roboţilor ergotronici !

BI : Tocmai de aceea. Să nu fie distrusă ! *(Reintră în scenă El Norto, Kan, Alvar. Sora Ruti se îndreaptă spre Alvar scandalizată.)*

SORA : Domnule doctor, eu nu rămîn cu nici un preţ !

ALVAR : Unde să rămîi ?

SORA : Pe insulă.

ALVAR : Dar nu rămîne nimeni afară de...

SORA *(întrerupîndu-l)* : Ba da ! Domnul Bi. Şi cere să rămînem cu toţi. Vă rog, luaţi măsuri să fiu numaidecît evacuată.

EL NORTO : Cum, Bi, dumneata eşti de părere să rămînem ?

BI : Fireşte ! Bineînţeles, cine vrea.

ALVAR : Dar ce rost are să-l îndîrjim pe Rota-Rota ?

KAN : Leprozeria a fost evacuată. A renunţat să se facă verificarea undelor pe făpturi vii. Ce-i mai putem cere ?

BI : Să renunţe la orice verificări. Trebuie să dezarmăm definitiv mîna care se pregăteşte să lovească.

ALVAR : Şi crezi că... ?

BI : Sîntem datori să-ncercăm. Într-un fel trebuie să punem capăt acestor nesfîrşite acumulări de forţe distructive, oricum numite. Să nu uităm : cine face provizii, pînă la urmă le şi consumă.

ALVAR : Şi crezi oare că Rota-Rota, aşa cum îl cunoaştem, se va lăsa impresionat de prezenţa dv. pe insulă ?

BI : Noi nu sîntem singuri. Toată planeta e cu noi !

MAR HAB : Şi dacă Rota-Rota nu va da-napoi ?

BI : Cînd am venit aici eram pregătiți pentru orice sacrificii, nu ?

ALVAR : Sacrificiile trebuie să aibă totuși un sens.

BI : Și crezi că n-ar avea ?

MAR HAB : Dar am obținut și o importantă victorie.

BI : A fost numai o etapă. Primul pas. Victoria trebuie abia cucerită.

EL NORTO : Așa e : victoria trebuie cucerită. În fond, Rota-Rota se teme de noi. Altminteri, ce l-ar fi determinat să evacueze leprozeria ?

MAR HAB : Întrebarea asta mi-am pus-o și eu.

ALVAR : La ora actuală, nu știu dacă Rota-Rota mai poate da înapoi. Acum hotărăsc marii executori.

BI : Și n-ați mai văzut mari executori înfrînți ? *(Pauză. Îndoieli. Îngîndurare. Pe neașteptate, Kan se apropie de Bi și spune hotărît.)*

KAN : Eu rămîn cu dumneata, Bi !

BI *(privind-o cu căldură și cu aerul că ar vedea-o pentru prima oară)* : Dar asta-i minunat ! Îți mulțumesc din suflet.

KAN : Pentru ce îmi mulțumești ?

BI : Oricum, tatăl dumitale e singur, întemnițat, iar dumneata...

KAN : Și crezi că tata ar fi părăsit insula ?

BI *(privind-o tot mai minunat)* : Ai dreptate ! *(Pauză. Pînă și sora Ruti e cuprinsă de îndoieli.)*

SORA : Dac-aș fi sigură că...

EL NORTO : Destul cu vorbăria ! Rămîn și eu.

ALVAR : Dar tocmai dv. ar trebui să plecați.

EL NORTO *(tranșant)* : Alvar, te rog, nu-mi ține cuvîntări !

KAN : Oameni ca dv. nu-și mai aparțin.

EL NORTO : În joc e o miză atît de mare încît persoana mea nici nu mai contează.

BI : Doamnă doctor, nu vă pot ascunde că există unele riscuri. Marii executori au aflat că nu vrem să părăsim insula. Deși cunosc motivele rămînerii noastre, totuși... *(Se oprește.)*

MAR HAB : Totuși ?

BI : ...Deocamdată nu vor să renunțe la executarea verificării.

EL NORTO : Ei și ? Nu mi-a fost mie frică să mă răfuiesc cu moartea, o să mă tem de emisarii ei ?

ALVAR : Nu, doamnă doctor, dv. trebuie să părăsiți insula. De asemenea, și dv., toți ceilalți. *(Scurtă pauză.)* Rămîn eu. Pentru mine nici n-ar fi măcar un sacrificiu. Eu... *(Se oprește.)*

EL NORTO *(intuind că se petrece ceva cu Alvar)* : Ce e, Alvar ? Ce e cu dumneata ? *(Alvar nu răspunde imediat. Pauză, apoi :)*

ALVAR : Eu, doamnă doctor, fac parte din cohorta celor care trăiesc, dar sînt socotiți morți. *(Mișcare generală.)*

EL NORTO *(cutremurată)* : Te-ai molipsit ?

ALVAR *(cu glasul stins)* : Mi-au apărut primele semne... *(În clipa aceasta se aud strigăte înăbușite : „Ajutor ! Ajutor !" Iar plantele crescute pe movila din dreapta încep să miște.)*

MAR HAB *(uimit)* : Ce-o mai fi și asta ?

SORA *(închinîndu-se)* : V-am spus eu că umblă duhuri neștiute și n-ați vrut să mă credeți... *(Bi, Mar Hab, Alvar se reped la movilă, dau plantele deoparte și scot la iveală omul-cîrtiță. Acesta are barba, părul și unghiile crescute, e îmbrăcat în zdrențe și se tîrăște ca un animal rănit, în patru labe. Duce mîna la ochi, orbit de lumină. Toți se grupează în jurul lui.)*

OMUL-CÎRTIȚĂ : Stingeți soarele ! Stingeți soarele ! Lumina lui mă doare !

EL NORTO *(apropiindu-se de omul-cîrtiță)* : Cine ești dumneata ?

OMUL-CÎRTIȚĂ : Nu mă vedeți ? Sînt omul-cîrtiță. *(Scurtă pauză, apoi zguduit.)* Nu ! E-nfiorător ! Lumea nu poate trăi sub pămînt !

EL NORTO : Dar cum de-ai ajuns acolo ?

OMUL-CÎRTIȚĂ : M-am vîndut lui Rota-Rota. A vrut să vadă cum se va desfășura viața în adăposturi, în subterane adînci. E înfiorător. *(Ducînd din nou mîna la ochi.)* Stingeți soarele ! Stingeți soarele !

EL NORTO *(către ceilalți)* : Ei bine, mai puteți sta pe gînduri ? *(Arătînd omul-cîrtiță.)* Priviți ! Aceasta e civilizația pe care ne-o pregătește Rota-Rota ! *(Pauză. Toți privesc cutremurați spre omul-cîrtiță. Apoi Kan înaintează un pas și spune răspicat :)*

KAN : Trebuie să rămînem pe insulă ! *(Pauză:)*
MAR HAB : Rămîn și eu ! *(Scurtă pauză. Apoi :)*
SORA : Și eu !
EL NORTO *(cu tonul unui comandant de vas, arătînd spre omul-cîrtiță) :* Alvar, du-l în cabană ! Soră, pregătește trusa. *(Alvar și sora Ruti îl conduc în cabană. Bi se apropie de doamna Norto și desface o antenă cu un microfon.)*
BI : Doamnă doctor, ar trebui să vorbiți. *(Îi arată microfonul.)*
EL NORTO : Nu ! Nu pot. Vorbește dumneata.
BI : Dar lumea așteaptă cuvîntul dv.
EL NORTO *(arătînd spre cabană) :* Nu-l pot lăsa pe acest nenorocit...
BI : Doctorul Alvar e destul de priceput.
EL NORTO : Dar ai auzit doar. Alvar e... *(În momentul acesta, prin difuzorul instalat deasupra cabanei începe să se transmită următorul avertisment :)* *„Atențiune ! Aici vorbește primul mare executor al verificării undelor ergotronice. Vă acordăm o jumătate de oră să părăsiți insula. Operația va avea loc precis la ora fixată !" El Norto se apropie de microfon. Înțelege că trebuie să vorbească. Fără cuvinte, Bi îi pune microfonul înainte. El Norto are ațintite privirile asupra sălii, ca și cum ar asculta-o întreaga planetă. Vorbește simplu, fără patetism, dar cu glasul străbătut de emoție.)*
EL NORTO : Cetățeni ai planetei, noi, cei veniți pe insula Oru să împiedicăm verificarea undelor emise de roboții ergotronici, vă adresăm un ultim mesaj. Am fost înștiințați că operația se va produce la ora fixată. Noi nu vom părăsi insula, chiar dacă va trebui să pierim ! În acest ultim ceas, îndemnul nostru devine și mai puternic: Puneți stavilă prăpădului ! Oricînd se pot ivi nebuni care să folosească distrugerea pentru interese personale. Dezarmați mîna care e gata să lovească ! Transformați armele-n unelte ! Ocrotiți zîmbetul copiilor voștri, căminele voastre dragi, cuceririle civilizației ! Ocrotiți floarea, cîntecul, viața ! Cetățeni ai planetei, luptați ! Rațiunea trebuie să triumfe !

(În timp ce El Norto vorbește, lumina crește din ce în ce mai vie și mai puternică. În final, scena e pur și simplu inundată de lumină. Apoi, brusc, lumina în primul plan se stinge, se aprinde în planul al doilea și începe să se desfășoare :)

TABLOUL V

(Sediul principal de executare a verificării undelor ergotronice. Are aspectul unui laborator electronic, cu pupitre de comandă, cu tablouri de siguranță, manete de reglaj, ceasuri, indicatoare. La mijloc, robotul suprem, de proporții uriașe. În stînga, o masă pe care e desfășurată o hartă. Cîteva fotolii. Două intrări : în stînga și-n dreapta.

La ridicarea cortinei, primul mare executor, al doilea și al treilea, fiecare în altă lucioasă înveșmîntare galonată, studiază harta. Lîngă robot, asistentul stă smirnă ca un al doilea robot).

AL DOILEA : Domnule prim mare executor, îmi permit să vă raportez că insula va fi lovită numai din șase puncte, nu din șapte. De aceea amplasarea roboților a fost modificată.

PRIMUL *(indispus)* : Foarte rău ! Domnilor mari executori, de cîte ori să vă mai repet : concepția folosirii roboților ergotronici impune o acțiune unică și fulgerătoare. Orice șovăire poate fi fatală.

AL TREILEA : Evident !

PRIMUL *(aproape țipînd)* : Atunci ? *(Scurtă pauză, apoi crescendo.)* Ce s-a-ntîmplat ? Ați devenit sentimentali ? V-ați înduioșat poate de soarta descreieraților care nu vor să părăsească insula ?

AL DOILEA : O, domnule prim mare executor, nici nu poate fi vorba de așa ceva.

PRIMUL *(isteric)* : Atunci ? Răspunde, domnule al doilea mare executor !

AL TREILEA : La robotul A_6^{II} s-a produs o mică defecțiune. Dacă ați fi acceptat o amînare...

PRIMUL : Nu admit nici o aminare ! Totul nu-i decit o manevră ! Vrei cu orice preţ să-mi impui tactica dumitale de verificare şi ai născocit defecţiuni. Asistent !

ASISTENTUL *(înaintînd cu un pas)* : Ordonaţi !

PRIMUL : Cercetează ce e cu robotul A^B_6 şi ia măsuri în consecinţă. *(Uitîndu-se la ceas.)* Fix peste o oră trebuie să declanşez comanda. Raportează de urgenţă.

ASISTENTUL : Am înţeles ! *(Iese grăbit prin stînga. Pauză. Moment de stînjenire.)*

AL TREILEA : Domnule prim mare executor, totuşi calculele mele arată că puterea de distrugere e infinit mai mare din şase puncte. Din şapte puncte riscăm o interferare de unde ergotronice cu efecte necunoscute.

PRIMUL : Nu mă interesează calculele dumitale ! Eu am practica mea îndelungată şi mi-e de ajuns.

AL TREILEA : Totuşi, folosirea roboţilor emiţători de unde în operaţii tactice şi strategice nu-i deocamdată decît o ipoteză teoretică.

PRIMUL : Cunosc, ca şi dumneata, toate ipotezele teoretice. În plus, posed o practică pe care dumneata n-o ai. Dar destul ! Aici eu comand !

AL DOILEA : Domnule prim mare executor, n-ar trebui să vă iritaţi tocmai acum.

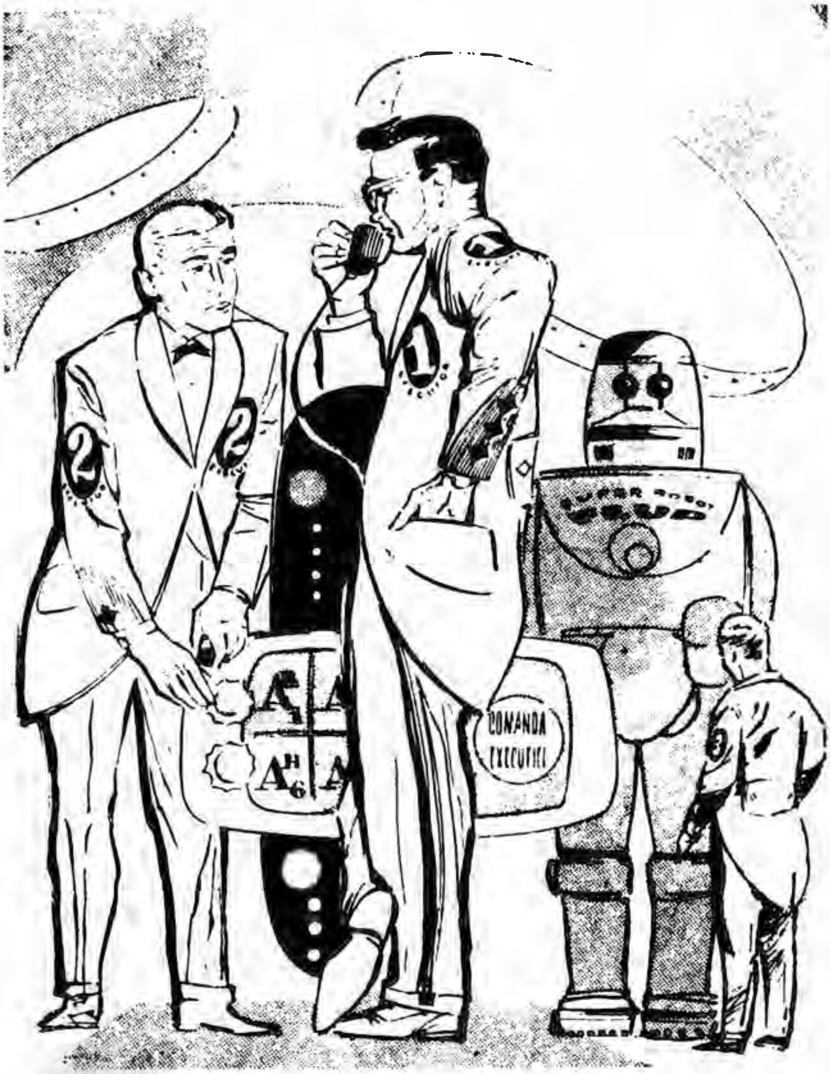
PRIMUL : Ai dreptate. *(Pauză.)* După efectuarea operaţiei, voi cere forurilor calificate să-mi schimbe colaboratorii.

AL TREILEA : Domnule prim mare executor, eu am şi raportat despre divergenţa care ne desparte.

PRIMUL : Cu atît mai rău pentru dumneata, domnule al treilea mare executor. Eu îi voi raporta direct lui Rota-Rota despre comportarea dumitale. *(Sună telefonul. Al doilea ridică receptorul. La vizor apare chipul asistentului.)*

AL DOILEA *(primului)* : Vă cheamă asistentul ! *(Primul ia receptorul şi vorbeşte.)*

PRIMUL : Aha, A^B_6 a fost repus în funcţiune. Bine. Să se revină la amplasarea iniţială. Da, în şapte puncte. *(Închide aparatul. Se apropie de al treilea.)* Va să zică, nu m-am înşelat : totul a fost o manevră a dumitale. *(Al treilea nu răspunde.)* Mă mir însă că dumneata, domnule al doilea mare executor...

CONANDA
EXECUTIEI

AL DOILEA : Domnule prim mare executor, prefer să nu răspund. Mi-aş permite numai un singur sfat : păstraţi-vă calmul şi amînaţi explicaţiile pe altă dată.

PRIMUL : Sfatul nu e rău. Da, acum trebuie să fim calmi. *(Prin stînga intră Rota-Rota însoţit de Ence şi Loyl. Marii executori iau poziţie de drepţi.)*

ROTA-ROTA : Bună ziua, domnii mei. *(Dă mîna cu marii executori. Priveşte robotul, apoi întreabă :)* Sînteţi gata ?

PRIMUL : Domnule Rota-Rota, toate măsurile au fost luate ca operaţia să poată avea loc la ora fixată.

ROTA-ROTA : Foarte bine. L-am adus şi pe Sund. A ţinut neapărat să fie de faţă.

AL TREILEA *(mirat)* : Sund ?

ROTA-ROTA : Nu trebuie să vă miraţi. În definitiv, tot ceea ce verificăm acum e opera lui, domnilor mari executori.

LOYL *(izbucnind cu obişnuitu-i rîs batjocoritor şi arătînd robotul)* : Adevăratul mare executor e el : robotul suprem. Voi sînteţi nişte fantoşe galonate, cu titluri pompoase, primul mare executor, al doilea, al treilea... Puah ! Caraghioşi !

PRIMUL *(ofensat)* : Domnule Rota-Rota, vedeţi, domnul Loyl...

ROTA-ROTA : Ei ce, ce ? V-aţi supărat ? Nu v-aţi deprins încă cu delirul lui Loyl ? *(Pauză.)* Ence, pofteşte-l pe Sund. *(Ence iese.)*

AL TREILEA : Fiica lui Sund se află pe insulă. *(Loyl tresare cutremurat. Murmură abia auzit :)*

LOYL : Lumina mea !

ROTA-ROTA *(uimit)* : Ce-aţi spus ? Bine, dar leprozeria a fost doar evacuată.

PRIMUL : Totuşi grupul cu care a venit refuză să părăsească insula. Ne cere nici mai mult, nici mai puţin să renunţăm la efectuarea operaţiei. *(Rota-Rota rămîne pe gînduri. Al doilea mare executor se apropie de el şi-l întreabă temător :)*

AL DOILEA : Domnule Rota-Rota, nu cumva reflectaţi să renunţaţi ?

PRIMUL : Asta nu se mai poate !

AL DOILEA *(nedînd nici o importanță spuselor primului mare executor, își continuă ideea)* : Ar fi o adevărată catastrofă. Mi-am angajat tot capitalul în acțiunile dv.

ROTA-ROTA : Vom vedea ce e de făcut. Sund nu trebuie să afle că fiica lui...

PRIMUL : Bineînțeles ! Numai domnul Loyl să nu...

ROTA-ROTA : Scoateți-l afară ! *(Primul și al doilea se reped să pună mîna pe Loyl. Acesta îi oprește cu un gest.)*

LOYL : O, zei ai distrugerilor, păstrați-vă energia pentru gingașa voastră îndeletnicire. Spuneți-mi numai unde trebuie să vă urmez.

PRIMUL : Vino cu mine. *(Primul, al doilea și Loyl se-ndreaptă spre ieșirea din dreapta. Din ușă Loyl îi strigă lui Rota-Rota :)*

LOYL : Suverane, vă felicit ! Aveți gusturi extrem de rafinate !

ROTA-ROTA : Ce vrei să spui, Loyl ?

LOYL : O veți poseda pe micuța Kan în formă de cenușă ergotronică. *(Iese rîzînd, împins de primul și al doilea. În scenă rămîn Rota-Rota și al treilea mare executor.)*

AL TREILEA : Domnule Rota-Rota, credeți că operația va trebui efectuată chiar dacă grupul nu părăsește insula ?

ROTA-ROTA *(după o clipă de gîndire)* : Probabil. În momentul de față nu mai poate exista nici o forță care să o oprească.

AL TREILEA : Poate ar trebui încercată o evacuare forțată.

ROTA-ROTA *(privindu-și ceasul)* : Nu mai e timp... Iar primul mare executor nu va accepta nici o amînare.

AL TREILEA : Cu toate acestea, nu putem...

ROTA-ROTA : Ar fi bine să iei lecții de la șeful dumitale, primul mare executor. A participat la numeroase operații oarecum asemănătoare și n-a fost niciodată incomodat de conștiință. *(Intră Sund, urmat de Ence.)*

SUND *(către al treilea)* : Bun găsit, domnule al treilea mare executor. *(Examinînd cabina.)* Asadar, acesta e sediul principal pentru executarea verificării. Hm, interesant ! Da, da, aduce a laborator *(pauză)*, laborator științific, bineînțeles.

AL TREILEA : Azi orice operaţie tactică ori strategică se execută din cabina de comandă.

SUND *(dînd cu ochii de robot)* : Iată-l şi pe scumpul meu Flup !

AL TREILEA *(mirat)* : Flup ?

SUND : Da, aşa îl botezasem. Dumneata eşti nou venit, nu ştii. Îţi aminteşti, dragă Rota-Rota, ce banchet ai organizat la naşterea lui ?

ROTA-ROTA : Mai întrebi ? Primul nostru mare executor a ţinut un discurs înflăcărat. Spunea că Flup e însăşi providenţa. Şi... poate că n-a greşit.

SUND *(către al treilea)* : Nici nu bănuieşti, domnule al treilea mare executor, ce dor mi-a fost de el. E ca un copil al meu.

AL TREILEA : Un copil cuminte care-şi ascultă părinţii.

SUND : Întocmai. *(Pauză. Privind în jur.)* De atîta vreme stau departe de laboratorul meu, de lucrările mele. Dar iată, vine o clipă cînd nostalgia după munca pe care ai dus-o e mai puternică decît oricare alt sentiment. Şi atunci... *(Arată cu un gest larg sediul principal.)*

AL TREILEA : Vă-nţeleg, domnule profesor. *(Intră primul şi al doilea, strîngînd cu efuziune mîna lui Sund.)*

PRIMUL : Am onoarea să vă salut ! Sincer vorbind, nu mă aşteptam la asemenea surpriză.

SUND : Sînt bucuros să-mi revăd prietenii.

PRIMUL : Cuvintele acestea ar trebui auzite de toţi aceia care colportează minciuni pe seama dv.

SUND : Între mine şi Rota-Rota au fost unele disensiuni.

PRIMUL : Şi acum ?

SUND : Motivele au dispărut ! Leprozeria a fost evacuată.

PRIMUL : Atunci veţi asista şi la efectuarea operaţiei ?

SUND : Doar pentru asta am venit.

PRIMUL : Admirabil ! Admirabil !

AL DOILEA : Sîntem fericiţi să vă avem în mijlocul nostru. *(Pauză.)*

PRIMUL : Înainte de declanşarea comenzii, trebuie să mai fac o ultimă inspecţie. Nu aţi vrea să mă însoţiţi, domnule profesor ?

SUND : Nu ! Prefer să rămîn cu Flup. Tocmai îi povesteam domnului al treilea mare executor ce dor mi-a fost de el.

PRIMUL : Atunci, pe noi ne veţi scuza...

SUND : Faceţi-vă pe deplin datoria, domnule prim mare executor.

PRIMUL : Peste zece minute vom fi înapoi. Ne însoţiţi, domnule Rota-Rota ?

ROTA-ROTA : Fireşte. *(Ies prin stînga Rota-Rota, Ence, primul, al doilea, al treilea. Rămas singur, Sund îşi plimbă privirile prin laborator, se apropie de unele piese şi le mîngîie cu dragoste părintească. Deodată îşi schimbă atitudinea. Privirile lui devin cercetătoare. Se uită jur-împrejur. Şi, brusc, se apropie de pupitrul principal, pune mîna pe manetă cu intenţia de a o manevra. În aceeaşi clipă reintră în scenă al treilea.)*

AL TREILEA : Ce faceţi, domnule profesor ?

SUND *(tulburat, dar încercînd să se domine)* : Căutam... voiam să...

AL TREILEA : De mine nu trebuie să vă feriţi. În fond m-am întors pentru acelaşi lucru.

SUND : Domnule al treilea mare executor, nu voi cădea în cursa pe care mi-o întinzi. Nu ştiu pentru ce te-ai întors dumneata şi nici nu mă interesează. Lasă-mă în pace !

AL TREILEA : Timpul e scurt, domnule profesor. Poate urmărim alte scopuri, dar în fond amîndoi vrem să zădărnicim operaţia verificării.

SUND : Îţi repet, lasă-mă în pace !

AL TREILEA *(ieşindu-şi din sărite)* : Dar înţelege, omule, nu-i timp de pierdut. Fiica dumitale se află pe insulă.

SUND *(uluit)* : Fiica mea ?

AL TREILEA *(aproape strigînd)* : Priveşte vizorul ! *(Luminează vizorul. Pe ecran apare imaginea insulei şi a grupului celor rămaşi. Vizorul se stinge.)*

SUND: O! Kan... şi doamna Norto şi Bi... Trebuie schimbată comanda! Trebuie salvaţi! Fără intîrziere! *(Se repede la manetă şi o trage cu putere. Ochii robotului se aprind. Se aude un uşor uruit şi se produce o mişcare a braţelor. Dar în acelaşi timp din dreapta apar Rota-Rota, Ence, primul, al doilea, asistentul şi din stînga patru gardieni. Al treilea şi Sund sînt înşfăcaţi. Al doilea dintr-un singur pas a şi ajuns la pupitrul principal şi readuce maneta în poziţia iniţială. Ochii robotului se sting. Uruiala încetează. Toate aceste acţiuni se petrec c-o iuţeală fulgerătoare. În scenă s-au format două grupuri: Sund şi al treilea încadraţi de gardieni de o parte şi la mijloc grupul celorlalţi.)*

ROTA-ROTA *(lui Sund)*: Ţi-ai făcut iluzii, Sund! Nu m-ai putut amăgi. N-am crezut un cuvînt din toată vorbăria dumitale sentimentală.

SUND: Atunci pentru ce m-ai adus aici?

ROTA-ROTA *(zîmbind)*: Pentru ce... Ca televiziunea să transmită lumii intrarea dumitale în sediul principal cu mine la braţ.

SUND: Canalie!

ROTA-ROTA: Linişteşte-te, Sund. Te aşteaptă încercări mai grele.

SUND: Aşadar, nimic nu te mai poate reţine?

ROTA-ROTA *(grav)*: Nici o forţă din lume. *(Loyl, care pe nesimţite s-a strecurat în laborator, se repede cu un stilet în mînă, intenţionînd să-l ucidă pe Rota-Rota.)*

LOYL: Ba da! Eu! *(Tentativa lui Loyl nimereşte în gol. Rota-Rota a reuşit să se dea deoparte la vreme.)*

ROTA-ROTA: Aşadar, tu Loyl... *(Loyl, văzînd că n-a reuşit să-l ucidă, încearcă să-şi înfigă stiletul în piept, dar e împiedicat de Ence.)*

LOYL: Ai scăpat, suverane... Dar niciodată nu e prea tîrziu! *(Îşi cuprinde capul în palme, murmurînd cu deznădejde.)* Nu te-am putut apăra, lumina mea de aur! *(Ence îl scoate brutal pe Loyl prin stînga. Primul şi al doilea*

se apropie de Rota-Rota. Afectează o deosebită îngrijorare.)

PRIMUL : Sper că nu vi s-a-ntimplat nimic, domnule Rota-Rota.

ROTA-ROTA : Absolut nimic ! Dar să lăsăm asta. Cred că e timpul să-ncepem.

PRIMUL *(uitîndu-se la ceas)* : Da ! Peste cinci minute, Flup, robotul nostru suprem, va declanșa comanda.

AL DOILEA : Domnule Rota-Rota, luați loc în fața vizorului. *(Rota-Rota trece la vizor. Pe ecran reapare insula Oru.)*

PRIMUL : Observați roboții emițători de unde ergotronice, domnule Rota-Rota ?

ROTA-ROTA : Da, îi văd foarte bine.

PRIMUL : Insula va fi lovită din șapte puncte. *(Către al treilea.)* Ai înțeles ? Din șapte puncte ! *(Al treilea nu răspunde. Primul continuă.)* Mai sînt patru minute... *(Pauză, încordare.)* Mai sînt trei minute... *(În tăcerea încordată nu se mai aude decît tic-tacul ceasornicului.)* Mai sînt două minute...

SUND *(izbucnind aproape înnebunit)* : Nu ! E cu neputință ! Kan... Kan...

PRIMUL *(continuînd să urmărească ceasul)* : Mai e un singur minut ! *(Se pregătește să apese pe buton. În aceeași clipă se aprind toate luminile în sală, spectacolul continuînd cu sala luminată. In diferite puncte ale sălii sînt plasate difuzoare prin care se aude același îndemn rostit în diferite limbi)* :

GLASURI : Opriți-vă ! Opriți-vă ! Opriți-vă ! *(Apoi lumina se stinge din nou în sală și pe scenă ; în întunericul absolut se proiectează de undeva dintr-un colț al sălii de spectacol o rază vie, albastră, puternică de lumină care învăluie scena. Sub acțiunea acestei raze, primului începe să-i tremure mîna.)*

ROTA-ROTA : Ei, domnule prim mare executor, ce aștepți ? *(Primul nici nu-l aude. S-a cocoșat, tremură din tot corpul. Pe neașteptate i s-a alăturat și al doilea, de asemenea crispat și incapabil să facă un gest. Rota-Rota uimit întreabă :)* Tremurați amîndoi ? *(Cuprins de furie,*

se repede la uşă şi-l cheamă pe Ence.) Ence ! Ence ! *(Secretarul îşi face apariţia. Rota-Rota îi porunceşte :)* Ence, declanşează comanda ! *(Ence se apropie de tablou şi vrea să apese pe buton. Dar raza îşi schimbă culoarea. Devine mai vie. Ence se retrage îngrozit şi pentru prima oară vorbeşte :)*

ENCE : Nu pot... Mi-e frică... Psihotronul... Psihotronul...

ROTA-ROTA *(mînios)* : Eşti nebun ! Ce psihotron ?

ENCE : Psihotronul... Psihotronul. *(Îi clănţăne dinţii. Cade în genunchi, alături de primul şi al doilea. Rota-Rota îl priveşte uluit. Nu-i vine să creadă.)*

ROTA-ROTA : Dar ce-i asta ? A vorbit Ence ! *(Îşi cuprinde capul în mîini, desperat.)* Doamne, ce se petrece în lume ? *(Deodată raza vie, albastră s-a oprit o clipă asupra robotului suprem, apoi se stinge brusc. Scurtă pauză. Rota-Rota se redresează şi, adresîndu-se marilor executori şi lui Ence, izbucneşte :)* Laşilor, v-aţi înfricoşat de o jucărie ! Unde-i psihotronul ? Unde-i puterea lui ? S-a stins. A fost doar o iluzie. *(Pauză. Se repede la tablou.)* Şi acum am să declanşez eu comanda... *(Apasă cu putere pe buton. Robotul se însufleţeşte. Se aude uruitul motorului ; ochii i se aprind ; începe să se mişte. Se-ndreaptă spre Rota-Rota, îi pune mîna pe umăr şi cu glas metalic, dar foarte puternic, rosteşte :)*

ROBOTUL SUPREM : Opreşte-te !

ROTA-ROTA *(năucit şi înspăimîntat)* : Ce este asta ? Cine a schimbat comanda ? *(În clipa aceasta se reaprinde lumina în sală şi în primul plan al scenei, pe insula Oru, iar Bi exclamă :)*

BI : Psihotronul BE 9 !

SUND *(fericit)* : Da ! A reuşit ! A reuşit ! *(Rota-Rota, înnebunit, încearcă să lupte cu robotul.)*

ROTA-ROTA *(adresîndu-se ca unei făpturi vii)* : Flup, trebuie să m-asculţi ! Trebuie. *(Ameninţător.)* Altfel... *(Vrea să-l zgîlţîie, dar fulgerător se prăbuşeşte la pămînt. E mort. Flup l-a ucis. Numaidecît grupul alcătuit din El Norto,*

Sund, Kan, Alvar, Bl, Mar Hab, sora Ruti îl acoperă, făcînd un singur front. Pauză prelungită. Apoi același grup înaintează foarte aproape de rampă și, adresîndu-se publicului din sală, rostește rar și apăsat:)

GRUPUL: Noi sîntem voi!

Apoi se retrage și brusc se lasă

CORTINA

București — Timișul de Sus 1960—63

Cititorii au cuvîntul

DRAGĂ REDACȚIE,

M-am hotărît pentru prima dată să-ți scriu. De altfel să știi că nu-s o cititoare veche, dar promit ca, în continuare, broșurile acestei Colecții să-mi sporească neconenit numărul cărților din bibliotecă.

Sînt elevă în clasa a IX-a, prefer literatura — spre deosebire de pasionații științelor exacte care ți-au mai scris —, limbile străine și îmi place să visez, să-mi imaginez viitorul. Fac și eu parte din tînăra generație, care aspiră neîncetat spre nou, arde de dorința de a cunoaște și își deapănă liniștită visurile avînd chezășia împlinirilor.

Este, deci, firesc să mă atragă literatura științifico-fantastică nu numai prin conținutul ei plin de neprevăzut, dar și prin baza științifică a faptelor relatate. Prin aceasta încetează de a mai fi o simplă închipuire a unor minți cu mare putere de imaginație, dînd posibilitate cititorului de a-și crea o viziune reală asupra întîmplărilor. Or, după mine, acesta e „secretul" : să poți interpreta totul prin prisma realității.

Mă impresionează îndeosebi lucrările care descriu zboruri cosmice, planete populate, întîlniri cu locuitorii acestora, diferite experiențe și observații, care declanșează în scriitor anumite reflecții, îl învață să judece. Din pricinile arătate, pot să spun că mi-au plăcut mult : „Drum printre aștri", „Paradoxala aventură", „Întîlnire prin timp" etc. Aș dori însă să se abordeze și teme mai „pămîntești", fiindcă deși Pămîntul nostru e bătrîn are încă taine care-și așteaptă descoperitorii.

Îmi plac eroii care, ca și Arthur Nielsen din „Paradoxala aventură" sau Lur Glaar din „Catastrofa mezonică", își stăpînesc profund profesia fără de care ei nu-și concep viața. Sînt oameni dîrji, cu o voință de fier, poate cam aspri, dar care ascund o mare noblețe sufletească. Mărturisesc că admir asemenea caractere, asemenea oameni pe care-i stimezi și-i îndrăgești fără să vrei în timpul lecturii.

Am întîlnit și chipuri feminine, cărora însă uneori scriitorii nu le aprofundează destul portretele morale. Rolul lor este același, și de veacuri... : să „îndulcească" atmosfera prin scînteile iubirii, ale tandreții. Cred că pe viitor creatorii de personaje vor avea vreo inspirație nouă.

Iar acum una din cele mai mari dorințe ale mele și ale celor de-o vîrstă cu mine. V-aș ruga ca printre eroii povestirilor să existe și tineri elevi, fiindcă ei sînt cititorii cei mai pasionați, ei sînt cei mai înflăcărați visători.

NICOLAE EUGENIA
comuna Teaca, regiunea Cluj

Tiparul executat la Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

2012

CLUB COLECȚIA Povestiri ȘTIINȚIFICO-FANTASTICE

cpsf.info

prelucrare
&
editor
Costin Teo Graur

i.m. Pompilu

Au scanat, corectat, prelucrat.

Ceea ce nu au fost în stare redacțiile Știință și tehnică sau cei care au dat să continue CPSF, au reușit, cu multă dăruire, muncă și cheltuială, acești entuziaști.

Lor trebuie să le mulțumim pentru că avem acum posibilitatea să (re)citim legendara Colecție.

clandher
flash_gordon
evilgheorghe
krokodyliu
progressivefan3
car_deva
coollo
fractalus
panionios
nid68
un anonim (RK)
Gyuri
hunyade
dl. Dan Lăzărescu
Cilly Willy
fizikant
Doru Filip
connieG

(dacă este omis cineva, vă rog un email și reparăm greșeala)

Abonați-vă la revista „Știință și tehnică" — publicație lunară editată de C.C. al U.T.M. și Consiliul pentru răspîndirea cunoștințelor cultural-științifice. Abonamentele se primesc de către oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții pînă la data de 18 ale fiecărei luni, cu deservirea în luna următoare.

Revista se găsește de vînzare la toate chioșcurile pentru difuzarea presei și debitele O.C.L.

●● DECEMBRIE 1963

41 007